

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΚΡΕΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΑΡΠΑ **ΑΝΑΪΣ GAUDEMARD**
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΥΣΠΟΥΡΙΚΑΣ

• • • • • ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ • • • • •

ΑΣΤΟΡ ΠΙΑΤΣΟΛΑ TANGAZO
ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΧΙΝΑΣΤΕΡΑ
ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΑΡΠΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ, ΕΡΓΟ 25
ΝΤΑΡΙΟΥΣ ΜΙΓΙΩ
ΤΟ ΒΟΔΙ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ, ΕΡΓΟ 58

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

8.3.2024

ΩΡΑ 21:00

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

www.tssο.gr

Διευθύντης Κ.Ο.Θ. Σίμος Παπάνας
Αν. Διοικητική Διευθύντρια Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος Στάθης Γεωργιάδης
Αντιπρόεδρος Αντώνιος Κωνσταντινίδης
Μέλη Παναγιώτης Διαμαντής, Σωτηρία Γκιουλέκα, Μαριλένα Λιακοπούλου

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Γραμματεία Μαρία Νιμφή Λογιστήριο Μανώλης Αδάμος Ταμίας Έλενα Παράσχου
Φροντιστής Πέτρος Γιάντσης Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας Νίκος Κυριακού
Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού Φίλιππος Χατζησίμου Φροντιστής Γιώργος Νιμπής
Συνεργάτιδα Διεύθυνσης Μίνα Παπακωνσταντίνου Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο Θεοδώρα Καραμανίδου
Λογιστήριο Έφη Τερζή Γραμματεία Όλγα Αϊλαρούδη Κλητήρας Νικηφόρος Κάκογλου Λογιστήριο Κατερίνα Νούλλιου

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Εκπαιδευτικά προγράμματα & κοινωνικές δράσεις Γεωργία Καραντώνη
Συνεργάτιδα υλοποίησης καλλιτεχνικού προγραμματισμού Αγγελική Κουρουκλίδου

Επιμέλεια εντύπου Νίκος Κυριακού Γραφιστική επιμέλεια Χρυσοχοϊδης Γεώργιος Εκτύπωση εντύπου SKG Press

* Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα. Η είσοδος επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω.
Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Πλατέα: 15€
Θεωρία/Εκώστης: 10€
Μειωμένο: 5€

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Εκδοτήριο Κ.Ο.Θ.
Εθνικής Αμύνης 2
Τηλ. 2310 236990
και www.tssο.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΚΡΕΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΑΡΠΑ **ANAÏS GAUDEMARD**
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΥΣΠΟΥΡΙΚΑΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΑΣΤΟΡ ΠΙΑΤΣΟΛΑ (1921-1992) TANGAZO 12'

ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΧΙΝΑΣΤΕΡΑ (1916-1983) ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΑΡΠΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ, ΕΡΓΟ 25 ... 24'

i) **ALLEGRO GIUSTO**

ii) **MOLTO MODERATO**

iii) **LIBERAMENTE CAPRICCIOSO - VIVACE**

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

ΝΤΑΡΙΟΥΣ ΜΙΓΙΩ (1892-1974) ΤΟ ΒΟΔΙ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ, ΕΡΓΟ 58 20'

8.3.2024

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΩΡΑ 21:00
ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

ASTOR PIAZZOLA (1921-1992)

TANGAZO

Ο Άστορ Πιατσόλα έφερε την επανάσταση στο αργεντινικό τάνγκο δημιουργώντας το tango nuevo, όπου συνδύασε παραδοσιακούς ρυθμούς τάνγκο με δεξιοτεχνικούς αυτοσχεδιασμούς εμπνευσμένους από την τζαζ, στοιχεία που ενσωμάτωσε σε φόρμες κλασικής μουσικής αναδεικνύοντάς τα μέσα από μία πολύχρωμη ενορχήστρωση.

Έντονα επηρεασμένος από τα παιδικά του χρόνια στη Νέα Υόρκη, όταν ο πατέρας του άκουγε συνεχώς τάνγκο αναπαύοντας το Μπουένος Άιρες, ο μικρός Άστορ του έπαιζε από τα 11 του χρόνια τάνγκο στο μπαντονέον και θεωρούνταν ήδη παιδί-θαύμα. Η αλήθεια όμως ήταν πως σαν παιδί της Νέας Υόρκης ο Πιατσόλα προτιμούσε την τζαζ, ενώ όσο περισσότερο ασχολούνταν με τη μουσική μεγάλωνε και η αγάπη του για την κλασική και ιδίως τον Μπαχ, ενώ έντονα ήταν και τα ερεθίσματα από πρωτοπόρους συνθέτες του 20ου αιώνα όπως ο Στραβίνσκι.

Όταν διαπίστωσε σε διάφορες περιόδους του πως το τάνγκο είχε χάσει πλέον τη δημοφιλία του, αποφάσισε να το ανανεώσει ενσωματώνοντας σε αυτό στοιχεία από τις μουσικές που αγαπούσε ο ίδιος. Με αφετηρία το έτος 1954 λοιπόν, ο Πιατσόλα θα συνδύαζε όπως και τους το τάνγκο με την τζαζ και την κλασική μουσική.

Οι εμπνεύσεις του αυτές αντιμετωπίστηκαν κυριολεκτικά ως αιρετικές αρχικά στη χώρα του, αφού άλλαζαν την εθνική χορευτική μουσική των Αργεντινών. Είναι χαρακτηριστικό ότι το νέο αυτό τάνγκο κατέκτησε γρήγορα τον υπόλοιπο κόσμο και τελευταίο το Μπουένος Άιρες, όπου συχνά ο Πιατσόλα αναγκαζόταν να αντιμετωπίζει προσβολές ή ακόμη και επιθέσεις εναντίον του στο δρόμο, από όσους δεν του συγχωρούσαν αυτή του την πράξη, να 'πειράζει' την αγαπημένη τους μουσική. Σύντομα όμως οι όποιες επιφυλάξεις παραμερίστηκαν και το tango nuevo καθιερώθηκε ως μία όμορφη εξέλιξη του αγαπημένου τους χορού.

Το έργο 'Tangazo' αποτελεί ένα χαρακτηριστικό δείγμα του tango nuevo. Έκανε πρεμιέρα στην Ουάσιγκτον το 1970, από το Ensemble Musical de Buenos Aires. Εξελίσσεται σε πέντε ενότητες: lento-allegro-lento-allegro-lento. Ξεκινά με ένα μελωδικό θέμα που παραδίδεται από τα χαμηλά έγχορδα στα πιο ψηλά προσδίδοντας μία μελαγχολική διάθεση. Ακολουθεί ένα χαρούμενο χορευτικό μέρος με χιουμοριστικά εφέ. Τα ξύλινα πνευστά με τα κρουστά εισάγουν ένα ταραχώδες τάνγκο, ενώ σταδιακά προσκαλούν στην παρά τους και άλλα όργανα, που παρεμβαίνουν με διάφορα λυρικά περάσματα, για να φτάσουμε σε μία εντυπωσιακή κορύφωση.

Στο επόμενο lento δεσπόζει μια ήρεμη μελωδία που όμως εξελίσσεται με πάθος, ώσπου η διάθεση για χορό επανέρχεται ως το αναπόφευκτο τέλος, όπου τα συναισθήματα δείχνουν να στερεύουν και η μουσική σβήνει.

ALBERTO GINASTERA (1916-1983)

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΑΡΠΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ, ΕΡΓΟ 25

i) ALLEGRO GIUSTO

ii) MOLTO MODERATO

iii) LIBERAMENTE CAPRICCIOSO - VIVACE

Ο Αργεντινός συνθέτης και παιδαγωγός Αλμπέρτο Χιναστέρα σπούδασε στο Μπουένος Άιρες. Το 1962 ίδρυσε και διηύθυνε το «Κέντρο Προοδευτικών Σπουδών», το οποίο έδινε την ευκαιρία σε νέους νοτιοαμερικανούς συνθέτες να πειραματισθούν στη μουσική. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του, λόγω της αντίθεσής του στην αργεντινική χούντα, έζησε στη Γενεύη όπου και πέθανε. Ο Χιναστέρα προέτρεπε τους μαθητές του να ασχολούνται με όλες τις τέχνες. Ένας μουσικός, υποστήριζε, πρέπει να γνωρίζει από ζωγραφική, λογοτεχνία, θέατρο και κινηματογράφο, για να μπορεί να εκφραστεί σωστά με την τέχνη του.

Συνθετικά ενδιαφέρθηκε αρχικά για το φολκλόρ της πατρίδας του και τη λατινοαμερικανική παράδοση, ενώ τον επηρέασαν ο Βίλλα-Λόμπς και ο Μπάρτοκ.

Έγραψε πλήθος έργων κάθε είδους, όπως όπερες, μπαλέτα, κοντσέρτα, καντάτες, μουσική δωματίου, κινηματογραφική μουσική κ.α. σε τονικό σύστημα κατά βάση, ως τα μέσα περίπου της δεκαετίας του 50', ακολουθώντας μετά όλα σχεδόν τα μουσικά ρεύματα του περασμένου αιώνα, όπως δωδεκαφθογγισμό, αλεατορισμό, μικροτονική μουσική κ.α.. Πολλά έργα του είναι εμπνευσμένα από την παράδοση των Γκάουστο,

όπως αυτοπροσδιορίζονταν και ο ίδιος, των γενναίων και απειθαρχών κατοίκων της αργεντινικής πάμπας με καταγωγή από την Ευρώπη.

Το αριστουργηματικό του 'Κοντσέρτο για άρπα' ωθεί τις εκφραστικές δυνατότητες της άρπας εκεί όπου δεν είχε τολμήσει κανείς πριν και αλλάζει ριζικά τις προσδοκίες όλων από το συγκεκριμένο όργανο. Έχει ειπωθεί πως για τους αρτίστες είναι σαν να «ανεβαίνουν ένα βουνό» και πως μετά από αυτό «κάνεις δεν θα άκουγε, ούτε θα έπαιζε την άρπα όπως πριν». Ο Χιναστέρα ξεκίνησε να το γράφει το 1956, μετά από παραγγελία της Edna Philips, όμως το ολοκλήρωσε πολύ αργότερα και η πρεμιέρα του έγινε το 1965, με την Ορχήστρα της Φιλαδέλφειας, υπό τη διεύθυνση του Eugene Ormandy και σολίστα τον Ισπανό βιρτουόζο Nicanor Zabaleta. Έτσι, ανήκει ταυτόχρονα και στη δεύτερη και στην τρίτη συνθετική του περίοδο, συνδυάζοντας τις παραδοσιακές του καταβολές με τις μετέπειτα εξπρεσιονιστικές του αναζητήσεις.

Το έργο ξεκινά με συναρπαστικές τεχνικές ακροβασίες της άρπας που εισέρχονται με φλογερό πάθος παραπέμποντας σε έναν δυναμικό παραδοσιακό χορό των Γκάουτσου, τον μαλάμπο. Ο αρρενωπός δυναμισμός του αγροτικού αυτού χορού εκφράζεται μέσα από μία έντονη αντιπαράθεση με την ορχήστρα, που ακολουθείται από ονειροπόλες περιπλανήσεις της άρπας στο δεύτερο θέμα, που είναι πιο μυστηριακό υπονοώντας ίσως τις παρεμβάσεις των ξύλινων και των εγχόρδων, αλλά και το καρδιοχτύπι των τυμπάνων, μία αναζήτηση του ερωτισμού του τάνγκο.

Στο δεύτερο μέρος κυριαρχεί προσωρινά μία τρυφερότητα, με την άρπα να μπαίνει σε πρώτο πλάνο και την ορχήστρα να οπισθοχωρεί, χωρίς όμως αυτή η απόσταση να είναι αρκετή να λύσει οριστικά τις διαφορές τους. Μπροστά μας ζωντανεύει η αχανής αργεντινική πάμπα και τα μυστήρια που κρύβει προκαλούν αγωνία. Η σελέστα παραπέμπει σε νυχτερινή ατμόσφαιρα.

Μετά από μία στιγμιαία διστακτικότητα, η άρπα βρίσκει το θάρρος να προχωρήσει, αφού όμως 'μεταμφιέζεται' προσωρινά σε κιθάρα. Τα σέλα μεταφέρουν το απελπισμένο κλάμα ενός Γκάουτσου. Όλα καταλήγουν σε ένα ξεψύχισμα της άρπας, που όμως δεν οδηγεί σε κάποιο τέλος, αλλά αντιθέτως αποτελεί το έναυσμα για την άγρια μάχη στο φινάλε.

Αυτό ξεκινά με μία μακρά σόλο καντέντα της άρπας που κόβει την ανάσα, καθώς άλλοτε ακούγεται σαν να ψιθυρίζει προσευχές θρηνώντας γοερά και άλλοτε αντιδρά και επιτίθεται με διάφορα λαμπερά δεξιοτεχνικά εφέ, που η ορχήστρα διακόπτει απότομα. Ξεκινά πρωτότυπες μελωδίες του συνθέτη που μοιάζουν με παραδοσιακές αργεντινικές. Η άρπα 'μεταμφιέζεται' και πάλι σε κιθάρα, μιμούμενη τον ήχο της, παραπέμποντας έτσι ξεκάθαρα σε μία μουσική γιορτή της υπαίθρου. Τελικά φτάνουμε σε ένα υπερήφανο άγριο ξεσπασμα μέσα από γρυλλίσματα και βρυχηθμούς, καταλήγοντας σχεδόν παράφωνα σε ένα δραματικό τέλος.

DARIUS MILHAUD (1892-1974)

LE BOEF SURE LE TOIT, ΕΡΜΟ 58

Η μουσική από το μπαλέτο 'Το Βόδι στη Στέγη' του Μιγιά είναι το αποτέλεσμα της επίσκεψης του δημιουργού στη Βραζιλία και της αγάπης του για τη μουσική και γενικότερα την κουλτούρα αυτής της χώρας. Ο τίτλος παραπέμπει στο ομώνυμο βραζιλιάνικο τάνγκο, το οποίο πρόσφερε μία από τις 30 συνολικά διαφορετικές μελωδίες που χρησιμοποίησε ο συνθέτης στην υπέροχη και ξεσηκωτική μουσική αυτής της φάρσας, αρχικά, του Ζαν Κοκτώ για το Theatre des Champs-Élysées, η οποία λίγα χρόνια αργότερα (1924) μεταεξήχθη σε σουρεαλιστικό μπαλέτο. Ο Κοκτώ, συνεπαρμένος από το κίνημα του σουρεαλισμού και από τους πρωτοπόρους της αφηρημένης τέχνης στη ζωγραφική και τη γλυπτική, θέλησε να μεταφέρει και στο θέατρο αυτή την ελκυστική εξερεύνηση του ασυνείδητου και την απελευθέρωση της φαντασίας από κάθε έλεγχο της λογικής, έχοντας πλέον ξεπεράσει το στάδιο της ενασχόλησής του με τον φουτουρισμό και πριν ακόμη οι σειρήνες του κυβισμού τον κερδίσουν (δεν θα γινόταν αλλιώς με φίλο τον Πάμπλο Πικάσο), αναγκάζοντάς τον, τρόπο τινά, να κάνει μία αντίστροφη καλλιτεχνική διαδρομή.

Ο Κοκτώ πρότεινε το κείμενο στον Μιγιά πριν ακόμη στεγνώσει το μελάνι του τελευταίου από την πρωτοβούρα του έργου του και ενώ ο συνθέτης κυριολεκτικά απεχθανόταν κάθε είδους κωμωδία. Άγνωστο πώς τελικά τον έπεισε, αλλά η μουσική του Μιγιά παντρεύτηκε τέλεια με το κείμενο. Ουσιαστικά ήταν ένα σενάριο παντομίμας πάνω της και κανείς τους δεν μετάνιωσε γι' αυτό.

Το σκηνικό στο μπαλέτο είναι ένα βραζιλιάνικο μπαρ με ιδιαίτερους θαμώνες, όπως ένας μοικυμέικερ, ένας μοξέερ, ένας νέγρος νάνος, μια γοητευτική κοκκινοκόκκινη ντυμένη άντρας, ένας τζέντλεμαν και ο απαραίτητος μπάρμαν που αρχίζει να σερβίρει γάλα, υπό το φρόβο του αστυνομικού που εισέρχεται. Όμως ένας ανεμιστήρας αποκεφαλίζει το όργανο της τάξης και η κοκκινοκόκκινη κρατάει ως άλλη Σαλώμη το κεφάλι του, με τους πελάτες να χορεύουν γύρω της, ώσπου αποχωρούν, αφήνοντας τον τεράστιο λογαριασμό στο... πτώμα. Η μουσική του Μιγιά αναμειγνύει σάμιζ, μασιζ, τάνγκο, ως και πορτογαλικό φάντο και αναδεικνύει το ρυθμό και τη μελωδικότητα της βραζιλιάνικης μουσικής, σατιρίζοντας παράλληλα βασικούς κανόνες σύνθεσης της κλασικής γερμανικής μουσικής σχολής.

Νίκος Κυριακού

ΑΡΠΑ ΑΝΑΪΣ GAUDEMARD

Ως μία αυθεντική πρέσβειρα του οργάνου της, η Anaïs Gaudemard δήλωσε στο booklet του πρώτου της άλμπουμ με κοντσέρτα των Μπουσαντιέ, Ντεμπουσσύ και Χιναστέρα, με τη δισκογραφική εταιρεία Clavès «Αγαπώ την άρπα και όλα όσα είναι ακόμη άγνωστα για αυτή, αφού για μένα οι δυνατότητές της είναι απεριόριστες» επιθυμώντας να «αποκαλύψει το ευρύ ηχητικό της ρεπερτόριο».

Δεν άργησε να εδραιωθεί η διεθνής της σολιστική φήμη, αφού κατέκτησε το 1ο Βραβείο στον διάσημο Διεθνή Διαγωνισμό Άρπας του Ισραήλ το 2012, καθώς και το 2ο Βραβείο της Καμεράτας του Μονάχου στον Διαγωνισμό ARD 2016 στο Μόναχο.

Η Anaïs Gaudemard τιμήθηκε επίσης με το βραβείο Thierry Scherz στο "Festival des Sommets Musicaux de Gstaad" 2015 και προτάθηκε για το "ECHO Rising Star" 2018/19 από τη Φιλαρμονική του Παρισιού και το Ίδρυμα Calouste Gulbenkian της Λισαβόνας. Έκτοτε, έχει κάνει το ντεμπούτο της στις πιο διάσημες διεθνείς σκηνές, όπως το Wiener Konzerthaus, το Elbphilharmonie (Αμβούργο), το Barbican Center (Λονδίνο) και το Concertgebouw (Άμστερνταμ), μεταξύ άλλων.

Μετά το σόλο άλμπουμ της για την εταιρεία Harmonia Mundi, η ευρεία δισκογραφία της περιέλαβε σύντομα το "Κοντσέρτο K299 για φλάουτο και άρπα" του Μότσαρτ με τον Julien Beaudiment και την Ορχήστρα της Εθνικής Όπερας της Λυών, δύο δίσκους με τον Avi Avital και το Between Worlds Ensemble για την Deutsche Grammophon, καθώς και ρεπερτόριο γαλλικής ρομαντικής μουσικής, σε παραγωγή του Palazzetto Bru Zane για την Alpha.

photo by Nicolas Mignani

Κατά τη διάρκεια της σεζόν 2023/24, η Anaïs θα ερμηνεύσει το "Κοντσέρτο για άρπα, έργο 74" του Γκλιέρ, το "Κοντσέρτο για άρπα, έργο 25" του Χιναστέρα με τη Sinfonietta de Lausanne, υπό τη διεύθυνση του Joseph Bastian, την πρεμιέρα της σύνθεσης Nachstück που έγραψε για εκείνη ο David Coleman και θα περιοδεύσει στην Ιαπωνία με τον Philippe Bernold.

Η Anaïs θα εμφανιστεί επίσης σε Τσεχία, Πολωνία, Ελλάδα, Γαλλία και Ιταλία.

Το Institut de France πρόσφατα της απένειμε το Tissier-Grandpierre Prize σε αναγνώριση της καριέρας της. Η Anaïs Gaudemard παίζει με μια άρπα Style 23 Gold Concert Grand, ένα δώρο που έλαβε από τους κατασκευαστές Lyon & Healy στον 18ο Διεθνή Διαγωνισμό Άρπας στο Ισραήλ, το 2012.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΥΣΠΟΥΡΙΚΑΣ

Γεννημένος στη Μασσαλία, από Έλληνα πατέρα και Αργεντινή μητέρα, ο Γιάννης Πουσπουρίκας άφησε τη γενέτειρά του για να σπουδάσει στο Ανώτατο Ωδείο της Γενεύης και αργότερα στην Όπερα της Ζυρίχης, όπου έλαβε το Α΄ βραβείο στη διεύθυνση ορχήστρας.

Αμέσως μετά διορίστηκε ως βοηθός μαέστρου στην Opéra National των Παρισίων, όπου έμεινε για τέσσερις σεζόν και στη συνέχεια έγινε βοηθός του Sir Simon Rattle στο περιώνυμο Glyndebourne Festival.

Ο Γιάννης Πουσπουρίκας είναι γνωστός και για την αγάπη του για το κλασικό ρεπερτόριο, αλλά και για τις συγκλονιστικές ερμηνείες του στο σύγχρονο ρεπερτόριο. Έχει εργαστεί σε θέατρα όπως Orchestre National της Λυών, Huisd'Orchestra στην Όπερα της Φλάνδρας και στο Aalto Theater του Έσεν, όπου διηύθυνε περίπου 60 παραγωγές ανά σεζόν, μεταξύ των οποίων: *Le nozze di Figaro*, *Don Giovanni*, *Idomeneo*, *Rusalka*, *Carmen*, *Nabucco*, *Aida* κτλ., καθώς και μοντέρνα κομμάτια όπως *Peter Grimes*, *Candide*, *L'Amour des trois oranges*, *Mahagonny*, *Elektra* και πολλά ακόμη.

Ως φιλοξενούμενος μαέστρος έχει προσκληθεί να διευθύνει τη Συμφωνική Ορχήστρα της Μαδρίτης (Teatro Real), τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Μόντε Κάρλο, την Orchestre de la Suisse Romande, και σε αίθουσες όπως το Teatro de la Maestranza της Σεβίλλης (Προκόφιευ), τα Opera houses της Βουδαπέστης, του Μανχάιμ και της Νίκαιας, την Orchestre de la Radio Suisse Italienne (*Η Ιεροτελεστία της Άνοιξης*), την Ορχήστρα του Μπρασουναίγκ, (*5η Συμφωνία του Τσαϊκόφσκι*, *1η Συμφωνία του Μάλερ*, *Wesendonck Lieder* του Βάνερ, *Συμφωνία του Φάουστ* του Λιστ), τη Συμφωνική Ορχήστρα του Βούπερταλ, τη Ραδιοφωνική Ορχήστρα

του Δουβλίνου, την Ορχήστρα Δωματίου της Γενεύης, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Κωνσταντίας (*Το Πουλί της Φωτιάς*), τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Στρασβούργου (*8η Συμφωνία του Ντβόρζακ*) και άλλες.

Το 2010, έχοντας αντικαταστήσει τον Jesus Lopez-Cobos στην Opéra National de Paris, για το έργο *Ta Παραμύθια του Χόφμαν*, ο Γιάννης Πουσπουρίκας διηύθυνε, αμέσως μετά, το έργο *Le Loup* του Ανρί Ντυτιγιέ, παρουσία του συνθέτη. Αμέσως προσλήφθηκε για να αντικαταστήσει τον Fabio Luisi στο έργο *King Lear* του Ράιμαν.

Από την παραγωγή εκείνη και μετά, ο Γιάννης Πουσπουρίκας προσκαλείται σταθερά κάθε σεζόν από την Όπερα των Παρισίων. Αυτό το διάστημα είναι Βοηθός Μαέστρος στο Theater Erfurt στη Γερμανία και Αρχιμουσικός στο Theater Orchestre Biel Solothurn στην Ελβετία. Ο Γιάννης Πουσπουρίκας καλλιεργεί μία ιδιαίτερη σχέση με την Κ.Ο.Θ., καθώς πρόκειται για την πέμπτη τους πλέον συνεργασία τα τελευταία χρόνια.

photo by George Chrisochaidis

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τον σημαντικότερο και ιστορικότερο φορέα συμφωνικής μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και έναν από τους μείζονες πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας. Ιδρύθηκε το 1959 από τον σπουδαίο συνθέτη και αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη και σήμερα το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε 112 μουσικούς.

Με δεδομένο την δημόσιο χαρακτήρα της, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπηρετεί την υψηλής ποιότητας μουσική δημιουργία και διασφαλίζει την πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν μέσα από μία ποικιλία δράσεων που συμπεριλαμβάνει συμπράξεις με κορυφαίους καλλιτέχνες της Ελλάδας και του κόσμου, στήριξη της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των ταλαντούχων νέων Ελλήνων μουσικών, αλλά και πλήθος εκπαιδευτικών και κοινωνικών προγραμμάτων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι το συμφωνικό σχήμα της χώρας με τη σημαντικότερη διεθνή δισκογραφική παρουσία, ηχογραφώντας συστηματικά με παγκόσμιας ακτινοβολίας εταιρείες, όπως η EMI, η BIS, η NAXOS και η Deutsche Grammophon. Οι ηχογραφήσεις της έχουν λάβει βραβεία και διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο, καθιστώντας την Κ.Ο.Θ. πρόξενος του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

Η διεθνής παρουσία της Κ.Ο.Θ. περιλαμβάνει και επιτυχημένες εμφανίσεις σε Βερολίνο, Μόναχο, Πεκίνο, Σόφια, Πράγα, Βαλένθια, Φλωρεντία, Πιστόια, Μασσαλία, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν, Φιλιππούπολη και Κύπρο, ενώ στον κατάλογο των καλλιτεχνών που έχουν συμπράξει μαζί της συμπεριλαμβάνονται οι L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khatchaturian, M. Rostropovich, V. Ashkenazy, M. Shostakovich, A. Ciccolini, I. Pogorelich, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, D. Hope, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Maily, A. Desplat, M. Nyman, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, T. Hampson, P. Gallois, A. Avital, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος κ.ά.

Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλιτά, Κάρλο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Σημερινός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο Σίμος Παπάνας και βασικός Αρχιμουσικός της ο Leo McFall.

**ΒΑΣΙΚΟΣ
ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ
Κ.Ο.Θ.**
Leo McFall

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσίμογλου
Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωής Πατσαλίδης

Tutti

Εύη Δελφινισπούλου
Άκης Αργοντής
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ευαγγελία Χατζηπέτρου

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου
Κορυφαίοι Β΄
Αλέκτας Τζαφέρης
Ντέβιντ-Αλέξαντερ Μπόγκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπταΐδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιχάελ Μιχαηλίδης
Γκορ Σαλαμαζίδης
Γγνα Σουονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακός
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β΄

Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλση
Tutti
Φελίτσια Ποπικά
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Δημήτρης Δελφινισπούλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Συρκοκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄
Απόστολος Χανδράκης
Ντμίτρι Γκοντμίνοβ
Βασίλης Σάιτης
Κορυφαίοι Β΄
Λίλα Μανώλα

Tutti

Δημήτρης Πολυζωΐδης
Πάνος Τζέφος
Χρήστος Γράμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Σπέιτς
Μυρτώ Ταλακούδη

ΚΟΝΤΡΑΠΙΑΣΑ

Κορυφαίοι Α΄
Χαρλόλαμπος Χειμαριός
Ντίμιταρ Ιβάνοφ
Κορυφαίοι Β΄
Πάνης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης
Tutti
Ελένη Μπουλασική
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουνητζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Νικόλαος Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας
Κορυφαίοι Β΄
Πάνης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Καλαξιδής
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β΄
Πάνης Τάσιος-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου
Tutti
Πέτρος Μαυρομάτης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β΄
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
Tutti
Βασίλης Καρατζίδης

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Κορυφαίοι Β΄
Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίουδη
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α΄
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β΄
Παντελής Φεΐζος
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Άγγελος Κοσκινός
Ανδριάνα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΣ

Κορυφαίοι Α΄
Γρηγόρης Νέτσας
Δημήτρης Γκόγκας
Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Λασκαρίδης
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιουβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
Φιλήμων Στεφανίδης
Κορυφαίοι Β΄
Αθανάσιος Ντάντες
Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Κόκκορας
Σπύρος Βέργης

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β΄
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Βίττης
Βλάντιμιρ Αφανασιέβ

ΚΡΟΝΤΣΑ

Κορυφαίοι Β΄
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγιος Καραμούζη
Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α΄
Κατερίνα Τιμά

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α΄
Μαριλένα Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ.

Ελένη Μπουλασική

Αναπληρωτής Έφορος Κ.Ο.Θ.

Ανδρέας Παπανικολάου

